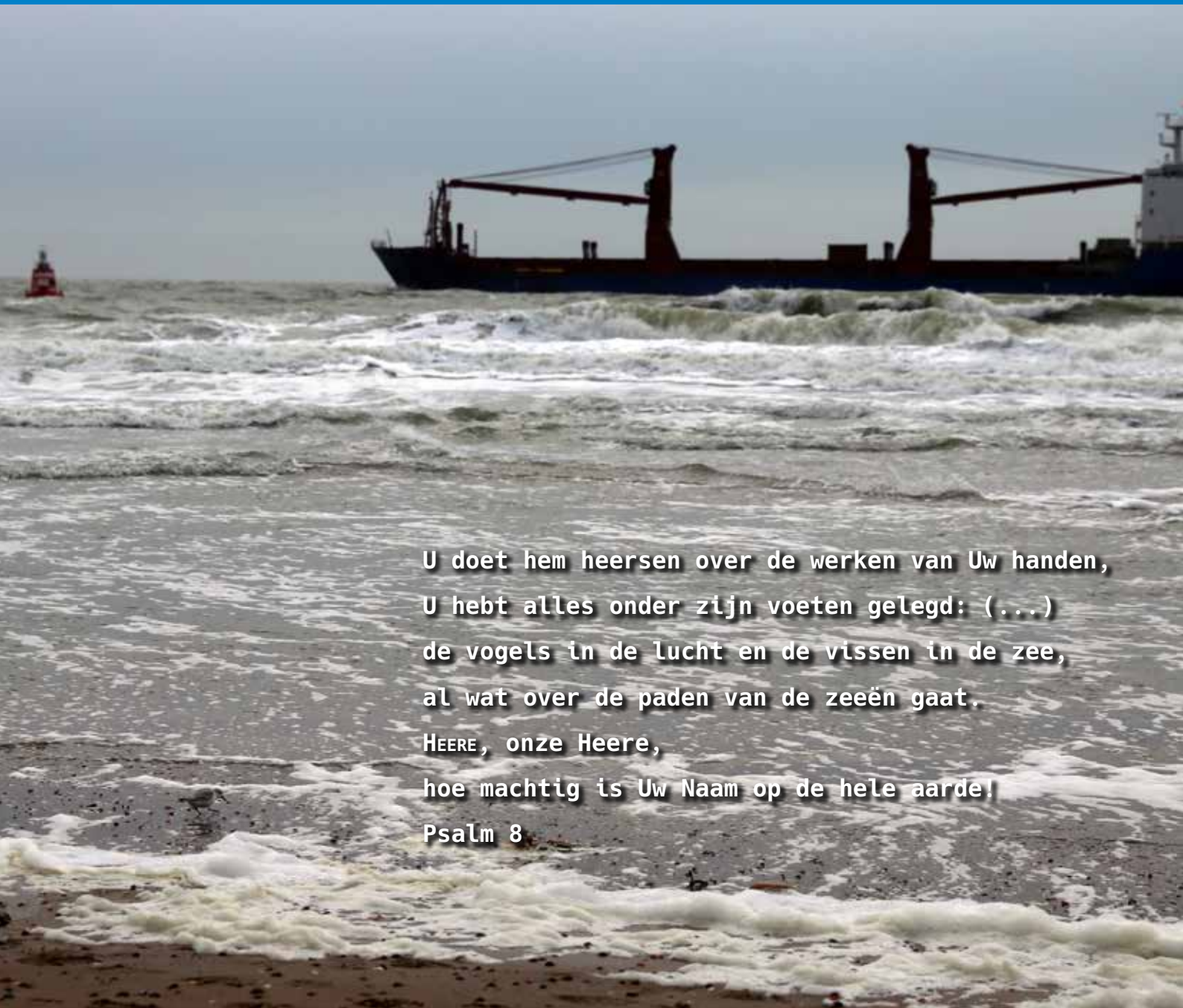

RECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

A large cargo ship is seen at sea, with waves breaking in the foreground. The ship has two prominent masts and is dark in color. The sky is overcast and grey. The water is choppy with white foam from the waves.

U doet hem heersen over de werken van Uw handen,
U hebt alles onder zijn voeten gelegd: (...)
de vogels in de lucht en de vissen in de zee,
al wat over de paden van de zeeën gaat.
HEERE, onze Heere,
hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde!
Psałm 8

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

De Nashville-verklaring

4 INLEIDING TOT HET JOHANNES-EVANGELIE

Slot

5 DAVID WERD HUN LEIDER

Over de helden van David

Toen David moest vluchten voor Saul, omdat de tijd van zijn regering nog niet was aangebroken, werd hij het middelpunt en de aanvoerder van een aantal trouwe volgelingen.

6 PSALM 39

Mijn hoop, die is op U

Psalm 39 is een vervolg op Psalm 38; beide liederen horen bij elkaar. David was in grote zielenood; lichamenlijk en geestelijk was hij er slecht aan toe.

8 WOORDSTUDIE

De vertaling van Romeinen 15:28

Bij het voorbereiden van een lezing over de verzegeling met de Heilige Geest ging ik met mijn Griekse concordantie nog eens de plaatsen langs waar het woord 'verzegelen', Gr. sfragizoo, voorkomt.

10 HET HOOGLIED

Deel 48 - De hoogste taal van de liefde

11 BESTUDEER DE SCHRIFTEN

11 EEN BLIK IN HET HEILIGDOM

Deel 1

Het voorhangsel scheidde het Heilige van het Heilige der Heiligen; deze drie meubelstukken stonden dus in het Heilige. Ik zal gaan proberen uit te leggen wat het belang is van deze ruimte en het meubilair dat erin was, omdat het ons ook vandaag veel te zeggen heeft.

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Tessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of veelevoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

DE NASHVILLE-VERKLARING

Ger de Koning

Er is al heel wat gezegd en geschreven over de Nashville-verklaring. Voor wie hiervan niet op de hoogte is, hier een m.i. goede samenvatting die op [Wikipedia](#) staat:

De Nashville-verklaring (Engels: Nashville Statement) is een document over het christelijk geloof, huwelijk en seksualiteit dat oorspronkelijk in 2017 in de Amerikaanse stad Nashville is opgesteld. Met deze verklaring wilden de ondertekenaars, meest afkomstig uit orthodox en conservatief protestantse of evangelicale kringen, een eenduidig conservatief christelijk geluid laten horen rond thema's als homoseksualiteit, genderneutraliteit en transgenderisme. De ondertekenaars spreken zich uit tegen lgbt-seksualiteit, transseksualiteit, het homohuwelijk, polygamie, polyamorie, overspel en seksuele onreinheid. De verklaring wil hier normen en waarden ontleend aan de Bijbel ten aanzien van seksualiteit en het belang van huwelijkstrouw tegenoverstellen.

De verklaring heeft niet weinig stof doen opwaaien. Er is een storm van protest opgestoken. Verontwaardiging en woede zijn in alle toonaarden geuit. Het Openbaar Ministerie is gestart met een onderzoek naar mogelijke strafbaarheid van de verklaring. De media hebben uitvoerig verslag gedaan over de verklaring; de politiek heeft van zich laten horen, tot de minister-president aan toe.

Belangenorganisaties en de minister van OCW, die emancipatiezaken in haar portefeuille heeft, spreken van 'een stap terug in de tijd'. Dat is wat mager uitgedrukt, want de bedoeling van de Nashville-verklaring is om helemaal terug te gaan naar het begin van de schepping, naar wat God toen heeft gezegd. Dat staat niet op de agenda van de belangenorganisaties en van de minister. En die agenda is bepalend voor het beleid dat iedereen moet kunnen zijn wat hij wil zijn. Het opgewaaide stof maakt duidelijk dat die agenda met nog meer inzet zal worden gevolgd en doorgedrukt.

We zijn door alle opschudding misschien weer wakker geschud en weten weer in welk geestelijk klimaat we ons als volgelingen van Christus bevinden. Het is nuttig om aan de hand van Gods Woord de effecten van dit klimaat op onze geestelijke gezondheid na te gaan. Een geestelijke

'gezondheidscheck' kan uitwijzen of we nog gezond zijn in onze kijk op wat God heeft gezegd over seksualiteit.

We kunnen er m.i. op rekenen dat christenen die aan Gods Woord willen vasthouden en dat tonen door ernaar te leven, beproefd zullen worden. Nu al wordt er aan gelovigen in de werksituatie naar hun standpunt over homoseksualiteit gevraagd. Is de volledige acceptatie van homoseksualiteit de nieuwe 'tolerantiemeter'?

God gebruikt dit soort situaties om het geloof van gelovigen die in het zogenaamde vrije Westen wonen te beproeven. Hij test ons geloof op zijn echtheid met de bedoeling het daardoor zuiverder te maken. Daarbij gaat het niet om de vraag hoe ik over homoseksualiteit denk, maar hoe ik over God en Zijn Woord en Christus en Zijn verzoeningswerk denk. Daarvan mogen we bij zulke gelegenheden getuigen.

ADVERTENTIE

We hebben allemaal te maken met relaties. Je hebt een bepaald 'lijntje' met iemand. Zo kun je een goede of minder goede relatie hebben met je vriend(in), huwelijkspartner, gezinsleden, collega's of klanten. De belangrijkste 'lijn' is die met God. Alleen als die lijn, die relatie, er is, kun je goed functioneren in je relatie met andere mensen. De Bijbel is het relatiehandboek bij uitstek. God zegt daarin, dat Hij een relatie met jou wil – omdat jij zo waardevol voor Hem bent. Door Zijn Zoon Jezus Christus te geven is dat mogelijk geworden. Denk je eens in: een heel persoonlijke relatie met God en met Zijn Zoon ...
Prijs: € 2,50 - ISBN/EAN: 978-90-79718-52-8

INLEIDING TOT HET JOHANNES- EVANGELIE

SLOT

J.N. Darby

Hoofdstuk 18 en 19

In de hoofdstukken 18 en 19 moeten we letten op het karakter waarin Getsemane en het kruis in dit evangelie worden getekend. Zoals steeds stelt Johannes ons de Heer voor in Zijn verhevenheid boven alle omstandigheden. Hij is de Zoon van God, die boven de verzoeking en het lijden staat. We horen hier niet de uitroep: 'Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan'. En evenmin de klacht: 'Waarom hebt U Mij verlaten?' In de hof vallen allen voor Hem neer en gaat Hij Zelf naar voren, opdat de discipelen vrijuit kunnen gaan. Op het kruis vertrouwt Hij Zijn moeder persoonlijk toe aan de zorg van Johannes, en geeft Hij hem

de opdracht als een zoon voor haar te zorgen. Hij weet dat er nog een gedeelte uit de Schrift moet worden vervuld; en nadat Hij alles heeft volbracht, geeft Hij Zijn geest over.

De Schrift gaat in vervulling: geen been van de Heer wordt gebroken en Hij is bij de rijke in Zijn dood

Deze kalme verhevenheid kenmerkt Hem ook tegenover de hogepriester en tegenover Pilatus. Tegenover de eerste wil Hij Zich niet verantwoorden, tegenover de laatste getuigt Hij van Zichzelf als de waarheid. Maar Hij onderwerpt Zich aan de macht van Pilatus, omdat Pilatus die van boven had ontvangen. De Joden wilden geen koning dan de keizer. Ze worden verworpen, zoals overal in dit evangelie. De Schrift

gaat in vervulling: geen been van de Heer wordt gebroken en Hij is bij de rijke in Zijn dood.

Hoofdstuk 20

Hoofdstuk 20 geeft ons een beeld van het hele tijdsverloop tot op de wederkomst van Christus. Eerst zien we het toenmalige overblijfsel, dan de periode van de gemeente en ten slotte het toekomstige overblijfsel dat tot geloof komt als het de Heer ziet. Maria Magdalena vertegenwoordigt het toenmalige overblijfsel, dat persoonlijk aan de Heer is gehecht en dat Hij bij name roept (vgl. Joh. 10:3). Dan krijgen we de periode van de gemeente. De discipelen krijgen dezelfde betrekking tot God als Christus Zelf. Hij noemt ze Zijn broeders, en Zijn Vader is nu hun Vader. Zijn God is hun God. Hij is hun Middelpunt, als ze samengekomen zijn, en vrede is hun deel. Ze ontvangen (de) Heilige Geest en ze worden uitgezonden om vergeving van zonden te prediken.

Hoofdstuk 21

Ten slotte zien we in Tomas een beeld van het overblijfsel dat gelooft doordat het ziet. Maar zij die niet zien en toch geloven, worden speciaal gelukkig geprezen. Dit is de tweede maal dat de Heer Zich aan Zijn discipelen openbaart na Zijn opstanding; de derde maal vinden we in 21:14. Hierop volgt in hoofdstuk 21 de rijke zegen van het duizendjarig rijk: de wonderbare visvangst waarbij het net helemaal niet scheurt. Christus had al enkele vissen op de oever, maar deze grote vangst komt uit de zee van de volkeren.

Petrus kreeg na zijn herstel de zorg voor de schapen van Christus, in het bijzonder de Joodse kudde. Johannes bleef door middel van zijn dienst over de gelovigen, over de gemeente van God waken en van God getuigen tot de komst van Christus. Dit brengt ons bij het boek Openbaring. We hebben hier dus de dienst van Petrus onder de gelovigen uit de Joden, plus de dienst van Johannes. Denk aan zijn brieven en aan de Openbaring van Johannes, waarin sprake is van Christus' verschijning. De dienst van Paulus komt hiertussen in: hij spreekt over de verborgenheid van de gemeente en haar opname, die plaatsvindt vóór de verschijning van de Heer in heerlijkheid.

DAVID WERD HUN LEIDER

OVER DE HELDEN VAN DAVID

Hugo Bouter

‘Toen ging David daarvandaan en hij ontkwam naar de grot van Adullam. Zijn broers en het hele huis van zijn vader hoorden dit en zij kwamen daar bij hem. Ook voegde ieder zich bij hem die in nood verkeerde, ieder die een schuldeiser had en ieder die verbitterd van gemoed was, en hij werd hun leider, zodat er ongeveer vierhonderd mannen bij hem waren’ (1 Sam. 22:1-2).

David kreeg het koningschap pas in handen, lang nadat hij door Samuël tot koning was gezalfd (1 Sam. 16). Hij werd eerst gevormd in de school van God door allerlei moeilijke ervaringen, om op Gods tijd de koninklijke macht daadwerkelijk te gaan uitoefenen. Hierin is hij ook een type van Christus, die nu nog de verworpen Koning is en Zijn macht niet zichtbaar uitoefent op aarde. Zijn volk heeft Hem afgewezen en de wereld heeft Hem buitengeworpen. Hij is verhoogd aan het kruis, want de Joden wilden niet dat Hij Koning over hen zou worden. Ondertussen is Hij door God verhoogd aan Zijn rechterhand in de hemel en geplaatst boven alle overheid, gezag, kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt (Ef. 1:20-22). Hij is de Koning der koningen en de Heer der heren. Hij bezit die waardigheid nu al, maar de macht die ermee verbonden is wordt pas gezien bij Zijn terugkeer in heerlijkheid (Openb. 19:11-16).

Toen David moest vluchten voor Saul, omdat de tijd van zijn regering nog niet was aangebroken, werd hij het middelpunt en de aanvoerder van een aantal trouwe volgelingen.

Zo heeft Christus, hoewel Hij nu nog verworpen is, vele leerlingen die met Hem zijn verbonden. Zij volgen en dienen Hem, en Hij is hun geestelijk Middelpunt. Dit wordt hier in type voorgesteld in het leven van David. Zijn broers en zijn familieleden kwamen bij hem in de grot van Adullam, maar er kwamen ook vele anderen die in moeilijke omstandigheden verkeerden: mensen die een schuldeiser hadden en mensen die verbitterd waren. In de eerste categorie zien wij personen die de Heer al kennen en die weten dat Hij hen op grond van Zijn volbrachte werk Zijn broeders noemt (vgl. Ps. 22:23; Joh. 20:17). De tweede groep werd gevormd door mensen die door de nood gedreven tot David kwamen, en hierin zien wij zondaars die de roepstem van de Heiland horen en gevolg geven aan Zijn vriendelijke uitnodiging: ‘Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven’ (Matt. 11:28).

Juist het evangelie volgens Matteüs tekent ons Christus als de verworpen Koning, maar vervolgens ook als het Middelpunt van allen die tot Hem de toevlucht nemen. Hij heeft vele volgelingen, en aan hen openbaart Hij de Vadersnaam. Hoewel Hij recht heeft op erkenning door Israël en door de wereld, brengt Hij nu een eigen volk bijeen voor Zijn naam. Dit is de familie van Gods kinderen, die de Vader kennen door het werk van de Zoon: ‘Niemand kent

de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon Hem wil openbaren’ (Matt. 11:27; Joh. 17:6, 26). Dit is het werk van Gods genade, dat in de huidige tijd tot stand wordt gebracht door de Heilige Geest. De Geest toont ons de heerlijkheid van de Vader en de Zoon en Hij brengt ons als kinderen van God bijeen rondom Christus, onze Heer. Zo is Christus het Centrum geworden van al de Zijnen, die in Zijn naam bijeengekomen zijn (Matt. 18:20). Zij vormen een volk dat is afgezonderd van de wereld, een hemels gezelschap, een familie van priesters die in Gods tegenwoordigheid komen en zich in aanbidding neerbuigen voor God en het Lam.

Zoals David niet alleen het middelpunt maar ook de leider van zijn volgelingen werd, zo is Christus niet alleen het Middelpunt van de Zijnen, maar ook de Overste Leidsman van allen die Hem toebehoren (vgl. Hebr. 12:2). Vanuit Zijn nabijheid en Zijn tegenwoordigheid gaan wij uit voor Zijn grote naam. Het zijn bij Hem is de voorbereiding die nodig is voor Zijn gezanten, die erop uittrekken in de wereld. Van de discipelen staat dan ook geschreven dat Christus hen riep om (1) bij Hem te zijn, en (2) opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken (Marc. 3:14). Hij is niet alleen de Heiland, die ons rust voor het hart en het geweten heeft geschonken, maar ook de Heer en Meester die ons leidt in de strijd die wij hebben te voeren namens Hem. Zo werden de discipelen die bij de Heer waren geweest, na Zijn opstanding strijdbare helden en moedige getuigen voor Zijn naam. Hun vijanden moesten toegeven dat zij ‘met Jezus waren geweest’ (Hand. 4:13). Het leven in de nabijheid van de Heer had een duidelijk stempel op hen gedrukt en hen geschikt gemaakt voor de geestelijke strijd die hun wachtte.

De volgelingen van David leerden van hun leider, en zodoende veranderden zij van moedeloze mensen in strijdbare helden. Zo gaat het ook met allen die met hun zorgen en moeiten de toevlucht tot Christus nemen. Wij worden gevormd naar Zijn beeld en gaan van kracht tot kracht in het conflict met de vijand. Wij vormen Gods legermacht op aarde, die wordt aangevoerd door de verheerlijkte Heer, die de satan heeft overwonnen en hem heeft verslagen met diens eigen zwaard, d.i. de macht van de dood. Wij strijden in Zijn kracht en behalen de overwinning tot eer van Hem, die Zijn tienduizenden heeft verslagen. Ja, wij zijn zelfs méér dan overwinnaars door Hem die ons heeft liefgehad (Rom. 8:37).

Van de helden van David lezen we elders dat er van dag tot dag mensen bij hem kwamen om hem te helpen, zodat het een grote legermacht werd, ‘als een leger van God’ (1 Kron. 12:22). Hun aanblik was als de aanblik van een leeuw en zij waren in snelheid als gazellen op de bergen. Zij erkenden het gezag van David en hielpen hem om koning te worden (1 Kron. 11:10). Zij droegen ertoe bij dat zijn gezag algemeen werd erkend onder het volk en onder de omringende volken. Als wij dit op onszelf mogen toepassen, dan behoren wij tot het getal van Christus’ helden, als wij Hem reeds in de tijd van Zijn verwerping het gezag geven dat Hem toekomt en strijden voor de eer van Zijn naam. Als onze Heer wil Hij ons leiden door Zijn Woord en Geest, ook al is de tijd van Zijn openbare heerschappij op aarde nog niet aangebroken. Willen wij Hem gewillig volgen?

1 Kronieken 11 geeft een overzicht van de dertig voornaamste helden van David, die hem hielpen om koning over heel Israël te worden. Wat in dit hoofdstuk opvalt, is dat hun heldendaden vaak betrekking hebben op hun moedige gedrag tegenover de Filistijnen – die een beeld zijn van

naambelijders. Deze vijanden bevinden zich weliswaar op het terrein van het volk van God, maar zij hebben het land niet in bezit genomen langs de weg die God Zijn volk had doen gaan: de weg door de Jordaan, wat spreekt van dood en opstanding. Als één van de voornaamste heldendaden wordt hier de verdediging van een akker vol gerst tegenover de Filistijnen genoemd (1 Kron. 11:12-14). De gerst spreekt van het opstandingsleven, dat de vrucht is van Christus' dood en opstanding (vgl. Joh. 6). Naambelijders hebben hieraan geen deel en hun aanspraken erop moeten door de dienstknechten van de Heer worden betwist.

Vervolgens vinden wij in dit hoofdstuk een vrij uitvoerig verslag van de heldendaad van drie van Davids helden, die door het leger van de Filistijnen bij Bethlehem heenbraken om water te putten uit de bron die bij de poort van de stad lag. Bronwater is in de Bijbel een beeld van de verfrissende en levendmakende werking van Gods Geest door middel van het Woord (vgl. Joh. 4 en 7). Door de invloed van

naambelijders en ongelovige theologen kunnen wij geen water putten, of worden wij hierbij belemmerd. Reeds in de dagen van de aartsvaders hielden de Filistijnen zich bezig met het dichtstoppen van waterputten (Gen. 26:15). Daarom is het een heldendaad in Gods oog om deze vijanden te overwinnen en het levende water weer beschikbaar te stellen. Onze grote David is hierover verheugd en Hij weet het naar waarde te schatten.

In 1 Kronieken 11 en 12 worden al de helden van David, die hem als hun leider erkennen, opgesomd. Het waren er ten slotte vele duizenden, die hem hielpen om koning te worden. Zo is het ook met alle ware gelovigen in deze tijd, die Christus als Heer erkennen in de tijd van Zijn verwerping. Hij kent hen die de Zijnen zijn, en al hun heldendaden worden in de hemel genoteerd!

PSALM 39

MIJN HOOP, DIE IS OP U

Peter Cuijpers

Een klaagzang of een loflied?

Psalm 39 is een vervolg op Psalm 38; beide liederen horen bij elkaar. David was in grote zielenood; lichamenlijk en geestelijk was hij er slecht aan toe.

David was niet volmaakt: net zoals bij elk ander mens was er sprake van ongerechtigheid in zijn leven (vs. 9). Toch was hij de man naar Gods hart (1 Sam. 13:14b). En juist omdat hij de man naar Gods hart werd genoemd, tuchtigde de Heere hem (vgl. Hebr. 12:6). Toen hij de hand van God op zich voelde drukken, zong hij een klaagzang.

Paulus en Silas bevonden zich te Filippi ook in benarde omstandigheden; ook zij waren er slecht aan toe. Ter wille van het evangelie had men hen tot bloedens toe geslagen en in de gevangenis geworpen. Zij zongen echter geen klaagliederen, maar zij zongen Gods lof (Hand. 16:25). Dat was dus een loflied, en dat tekent het verschil met David. Als wij in de weg van de Heer wandelen, betekent dit niet dat wij gevrijwaard zijn voor tegenslag in ons leven. Maar iemand die met een goed geweten voor het aangezicht van God wandelt, kan zelfs in de donkerste perioden van zijn leven lofliederen zingen. Als er echter in ons leven sprake is van ongerechtigheid, van zonde die we niet voor God beleden hebben, dan kunnen we het beter bij een klaagzang houden; want lofliederen zingt men met een rein en vrij geweten!

Spreeken is zilver, zwijgen is goud

Om iets te begrijpen van Davids nood, is het goed om stil te staan bij de heersende opinie in die tijd. Als iemand in Israël door ziekte werd getroffen, stond hij vaak voor twee moeilijkheden. Op de eerste plaats was het de ziekte zelf. Die bracht een ingrijpende verandering met zich mee. Maar daar kwam dikwijls nog een moeilijkheid bij. Familie, bekenden, vrienden, maar ook vijanden en mensen met minder vriendelijke bedoelingen, vormden zich een oordeel over de zieke zelf. Het ergste wat dit oordeel inhield was: 'Deze man heeft gezondigd!' (zie Joh. 9:2; vgl. Job 4:7; 8:3-7; Jes. 54:4). Dit geroddel van de omgeving, dit volksoordeel, drukte vaak zwaarder dan de ziekte zelf (zie Ps. 41:7-9).

David had hiermee te maken, en hij hield zich sterk. Hij wilde het wel uitschreeuwen, maar hij had zich voorgenomen om te zwijgen. De strijd die zich in zijn binnenste afspeelde, wilde hij niet aan anderen laten merken (vs. 2-4). Hij kende het gevaar van de tong (zie Jak. 3:1-12; Ps. 141:3). 'In de veelheid van woorden ontbreekt de overtreding niet, maar wie zijn lippen inhoudt, is verstandig' (Spr. 10:19). Toen Job tegenover zijn vrienden begon te spreken, vervloekte hij zijn geboortedag (Job. 3:1vv.). Na alles wat hij had meegemaakt, was dit begrijpelijk. Wie durft hem dit kwalijk te nemen? Toch had hij het beter niet kunnen doen, want later moest hij zijn hand op de mond leggen en belijden: 'Eén keer heb ik gesproken, maar ik zal niet antwoorden; twee keer, maar ik zal niet verdergaan' (Job. 39:37-38). David was verstandiger. Het voornemen om zijn mond met een muilband te bedwingen, was een wijs besluit. Onder geen beding wilde hij zich in de tegenwoordigheid van zijn vijanden gaan verdedigen, of klagen over zijn lot (vgl. Ps. 38:14-15).

*'Ik wil mijn mond met een muilband bedwingen,
zolang de goddeloze voor mij staat.'*

Praktische toepassing

We kunnen talloze voorbeelden bedenken waarin het verstandig is om de mond te houden. Loslippigheid kan veel onheil aanrichten, als we met Jan en alleman spreken

over dingen in ons eigen leven, ons gezin of de gemeente. We horen mensen wel eens over God klagen, als het in hun leven anders loopt dan zij wensen. Uitspraken zoals: 'Waarom moet mij dit overkomen', of: 'Waarom heb ik dit verdiend?', zijn geregeld te horen. Dit soort uitspraken komt in de regel over de lippen van mensen die van zichzelf denken dat God wel héél tevreden met hen moet zijn. Dat ze nooit naar de kerk gaan, en ook geen relatie met God hebben, doet kennelijk niet ter zake. Gaat het goed, dan hebben ze God niet nodig. Gaat het slecht, dan krijgt God de schuld!

Als we zoals David wel een relatie met God hebben, doen we er goed aan om ons ervoor te hoeden in de tegenwoordigheid van anderen over God of ons lot te klagen. Dit 'gemor' moeten we niet doen in het bijzijn van gelovigen, maar zeker niet in het bijzijn van ongelovigen!

Zwijgen is niet altijd goud

Een oud spreekwoord zegt: 'Spreken is zilver, zwijgen is goud'. Maar dit gaat niet altijd op. Prediker zegt: *'Er is een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken'* (Pred. 3:7b). Er zijn omstandigheden dat het zwijgen doorbroken moet worden. Het zwijgen dat David zichzelf had opgelegd, begon zijn tol te eisen. Zijn hart gloeide in zijn binnenste. Vanbinnen stond hij in vuur en vlam. Hij was op het punt gekomen dat hij zich niet langer kon inhouden. Hij begon te spreken. Maar niet tot de mensen, maar tot de Heere, zijn God! In het bewustzijn van zijn eigen vergankelijkheid vroeg hij hoelang deze ellende nog ging duren: *'Laat mij, HEERE mijn einde kennen, en welke de maat van mijn dagen is'*. David had geen enkele levensvreugde meer. Als hij overdacht waarmee de mens zich aftobde, zag hij hoe betrekkelijk dit allemaal is: *'Zij brengen bijeen en weten niet, wie het tot zich nemen zal'* (vs. 7). Is dit de zin van mijn korte leven hier op aarde: het bijeen vergaren van materiële zaken? En wie ontfermt zich over dit alles, als ik mijn ogen sluit? Dan had hij toch heel andere verwachtingen. Wat verwachtte hij dan van de Heere? *'Mijn hoop, die is op U'* (vs. 8). Hij verwachtte dat de Heere hem zou helpen, en zijn gezondheid en levensvreugde zou terugkeren. Daarop was zijn hoop gevestigd (vgl. Ps. 121).

Wij zouden waarschijnlijk als eerste punt bidden: 'Heere, red mij van mijn vijand'. Maar David niet! Hij vroeg of de Heere hem wilde redden van *zijn overtredingen* (vs. 9). David zocht de oorzaak van zijn ellende niet bij de ander, maar bij zichzelf. Het waren *'zijn'* overtredingen, *'zijn'* zonden, die hem in de misère hadden gebracht. Hij bad God om vergeving van zijn overtredingen. Dit was tevens een bede om genezing, want daaraan vastgekoppeld, zei hij: *'Stel mij niet tot een smaad voor de dwaas'*. Anders gezegd: *Bind mij niet aan de schandpaal als mikpunt van de dwaas*. Zolang David ziek was, was hij het voorwerp van smaad voor de dwaas. Maar als de Heere zijn gebed zou verhoren en hem zou genezen, kwam er eindelijk een einde aan de hoon en smaad van dwaze mensen.

In vers 10 zegt David dat hij verstomd is. Hij was verslagen en zou zijn mond niet opendoen. Hij was zich ervan bewust dat de Heere Zelf het had gedaan, maar hij durfde het niet aan om daarover iets negatiefs te zeggen. In plaats daarvan bad hij of de Heere Zijn plaag van hem wilde wegnemen. Hij stond op het punt te bezwijken onder de bestrijding van Zijn hand (vs. 11).

Paulus schrijft: *'Ja maar, wie bent u, dat u tegen God het woord opneemt?'* (Rom. 9:20). Zoals we overdacht hebben, had Job het tegen God opgenomen en moest hij de hand op de mond leggen. David kende zijn plaats; hij deed zijn mond niet verwijtend open. Als God iemand om zijn ongerechtigheid tuchtigt, dan heeft niemand iets in te brengen. In Romeinen 9:21 wordt de mens vergeleken met leem in de hand van de pottenbakker. God kan een mens kneden zoals het Hem behaagt, en er is niemand die hiertegen iets kan doen. Daar wordt de soevereiniteit van God benadrukt in Zijn handelen met de mens. Hier wordt de mens vergeleken met een mot. De nadruk wordt hier gelegd op de kwetsbaarheid van de mens. De mens is in al zijn schoonheid zo kwetsbaar als een mot, die men dood drukt (NBG-vert.) of verbrijzelt (HSV) (zie Job. 4:19). Wij zouden zeggen: één klap met de vliegenmepper en het is gedaan met de mot! Ja, ieder mens is als een ademtucht (vs. 12). Tuchtiging is een teken van Gods liefde voor ons (Hebr. 12:5-11). Het heeft maar één doel: bekeer u! (vgl. Openb. 3:19).

'Nu schijnt alle tuchtiging wel op het ogenblik zelf geen reden voor vreugde maar voor droefheid te zijn, maar daarna geeft zij aan hen die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht van gerechtigheid' (Hebr. 12:11).

David eindigt de Psalm met een smeekbede om naar hem te luisteren. Anders geformuleerd: Verhoor mijn gebed! Hij vroeg of de Heere Zijn blik van hem wilde afwenden, zodat hij zich weer kon verblijden voordat hij heenging en er een einde kwam aan zijn aardse bestaan (vs. 13-14).

'Het woord 'vreemdeling' had bij Israël een speciale betekenis. Een buitenlander die op doorreis of voor een korte tijd in het land verbleef en die wij zonder meer een vreemdeling zouden noemen, werd bij Israël niet als vreemdeling getypeerd. Als vreemdelingen golden alleen die buitenlanders die zich in het land gevestigd hadden. Abraham was zo'n vreemdeling en bijwoner in Kanaän (Gen. 23:4). En zo was ook Israël een vreemdeling in Egypte. Ze waren daar niet voor een kort bezoek, maar ze woonden er. Ze hadden zich daar gevestigd. Het voorbeeld van Israël maakt meteen duidelijk, dat een vreemdeling geen recht kon laten gelden. Vreemdelingen waren volledig afhankelijk van de welwillendheid van de bewoners van het land waar ze verbleven. Er waren geen wetten die hen beschermden en waarop ze zich konden beroepen. In de Mozaïsche wetten is er een begin te vinden van een vreemdelingenrecht (zie o.a. Ex. 23:9; Lev. 19:33-34; Deut. 10:18-19). Daar moeten we dus aan denken als de Heere tegen de Israëlieten zegt: 'Jullie zijn vreemdelingen en bijwoners bij Mij' (Lev. 25:23). Zij konden geen recht op het land laten gelden. Israël kan het land niet in eigendom hebben, maar mag er wel wonen en er Gods welwillendheid en bescherming genieten

In vers 13 zegt hij dat hij een vreemdeling bij God is, een bijwoner zoals al zijn vaderen. Ds. M.R. van den Berg schrijft hierover in 'Vreemdelingen en bijwoners' ¹ het volgende (zie inzet).

Als David dus zegt: 'Want ik ben een vreemdeling bij U, een bijwoner gelijk al mijn vaderen', dan wil hij daarmee zeggen: ik kan mij nergens op beroepen; zoals een vreemdeling en een bijwoner ben ik helemaal aangewezen op Uw barmhartigheid.

Praktische toepassing

Boven de Psalm staat in de NBG-vertaling het opschrift: Bede om berusting. Er wordt wel eens tegen iemand gezegd dat hij of zij ergens in moet berusten. Schik je maar in je lot; aanvaard het maar en verzet je niet langer ertegen. Ik vraag me af wie er op de gedachte is gekomen om dit boven de Psalm te zetten. Lees ik ergens overheen? Davids hoop was op de Heere gevestigd. En wat verwachtte hij van Hem, wat bad hij? Red mij, neem Uw plaag van mij weg (vs. 8-11). Dit is heel iets anders dan een bede om berusting! Een kind van God moet zich niet zonder slag of stoot gewonnen geven door te bidden om berusting. We kunnen pas ergens in berusten, als God dit duidelijk maakt.

Dit zien we prachtig uitgebeeld in het leven van Paulus. Opdat hij zich niet zou verheffen, was hem een doorn in het vlees gegeven: een engel van de satan die hem met vuisten sloeg. We laten in het midden of dit een oogziekte was waaraan hij leed, of dat het iets anders was. Eén ding staat vast: Hij had er veel last van en het belemmerde hem in zijn dienst. Tot driemaal toe heeft hij de Heere gebeden dat hij van hem zou wijken. Zijn gebed werd uiteindelijk beantwoord, maar op een andere wijze dan hij had gedacht.

1) Vreemdelingen en bijwoners, Van den Berg – Kampen, p. 12-13.

'En Hij zei tot mij: Mijn genade is u genoeg' (2 Kor. 12:7-9). Paulus moest er dus mee leren leven. Hij moest erin berusten, maar hij kreeg wel de genade om erin te kunnen berusten.

Een bede om berusting doet te kort aan onze almachtige God, want alles is mogelijk bij God. Maakt u zich ernstig zorgen over een ziekte of iets anders? Ga dan dus niet bidden om berusting! Paulus schrijft door de Heilige Geest: 'Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus' (Fil. 4:6-7).

David sprak zijn verlangens, zijn verwachtingen uit tegenover de Heere met de woorden: Red mij! En dat mogen wij ook doen. God zal op Zijn tijd en wijze duidelijk maken of wij ergens in moeten leren berusten. En als Hij dit doet, dan geeft Hij ook de genade en de vrede hiertoe. Tot dat moment gekomen is, adviseer ik eenieder om 'de bede om berusting' maar even in de wachtkamer te zetten.

Profetische toepassing

Evenals in Psalm 38 horen we hier profetisch de verzuchting van het gelovig overblijfsel in Israël onder het bewind van de antichrist, de goddeloze, de dwaas (vs. 2, 9). Door moeite en lijden heen komen de getrouwen in Israël tot belijdenis van zonde, en tot de erkenning dat de tucht van de Heere rechtvaardig is (vs. 9-12). In hun hulpeloosheid klemmen zij zich vast aan de Heere, Die barmhartig is (vs. 13-14). En wat geldt voor het gelovig overblijfsel van Israël in de toekomst, geldt ook voor ons als christenen nu. Stel al uw vertrouwen op de Heere God. Roep Hem aan in de nood, want 'Zijn barmhartigheid is van geslacht tot geslacht voor hen die Hem vrezen' (Luc. 1:50).

WOORDSTUDIE

DE VERTALING VAN ROMEINEN 15:28

Gerard Kramer

Bij het voorbereiden van een lezing over de verzegeling met de Heilige Geest ging ik met mijn Griekse concordantie nog eens de plaatsen langs waar het woord 'verzegelen', Gr. *sfragizoo*, voorkomt.

Tot mijn verrassing stuitte ik daarbij ook op Romeinen 15:28, dat in de Telosvertaling (1982; heruitgave 2018) als volgt luidt: 'Nadat ik dan dit volbracht en hun deze opbrengst afgedragen heb, zal ik via u naar Spanje gaan'.

Aangezien ik het woord 'verzegelen' niet terugzag, maar wel het woord 'afgedragen', heb ik de tekst nog eens nader bestudeerd. Daarbij heb ik gekeken hoe andere Nederlandse vertalingen de tekst weergaven. Het resultaat van dit onderzoek ziet u hier; ik zal per vertaling commentaar geven en aan het eind een slotafweging:

SV

Als ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht *verzegeld* zal hebben, zo zal ik door ulieder [stad] naar Spanje afkomen.

Commentaar: dit is een letterlijke weergave van het Grieks: zowel 'vrucht' als 'verzegeld'.

Voorhoevevertaling 1^e druk 1877, 2^e herziene druk 1917 en 3^e herziene druk 1931

Nadat ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht *bezegeld* zal hebben, zal ik door uwe [stad] naar Spanje gaan.

Commentaar: praktisch identiek met de SV.

NBG '51

Wanneer ik mij dan hiervan gekweten en hun deze opbrengst *afgedragen* heb, zal ik over uw stad naar Spanje reizen.

Commentaar: hier voor het eerst vrucht weergegeven als 'opbrengst', en verzegeld als 'afgedragen'.

Voorhoevevertaling 4^e herziene druk 1966

Nadat ik dan dit volbracht en hun deze opbrengst *afgedragen* zal hebben, zal ik door uw [stad] naar Spanje gaan.

Voorhoevevertaling 5^e herziene druk 1982, bekend als Telosvertaling; heruitgave 2018

Nadat ik dan dit volbracht en hun deze opbrengst *afgedragen* heb, zal ik via u naar Spanje gaan.

Commentaar: 4^e en 5^e druk Voorhoeve / Medema / Grace Publishing sluiten aan bij NBG '51.

NBV 2004

Nadat ik mij van deze taak gekweten heb, en de opbrengst van de collecte *officieel* aan hen heb *overhandigd*, zal ik u op doorreis naar Spanje bezoeken.

Commentaar: opbrengst is nu 'opbrengst van de collecte' geworden en aan overhandigd is nu het woord 'officieel' toegevoegd.

HSV 2010

Als ik deze zaak dan volbracht zal hebben en hun deze vrucht *officieel afgedragen* zal hebben, zal ik via u naar Spanje reizen.

Commentaar: 'vrucht' is weer terug; 'officieel afgedragen' is een combinatie van NBG '51, Voorhoeve/Telos en NBV.

Willibrord 1966

Wanneer ik dan deze taak volbracht en hun de opbrengst *veilig ter hand gesteld* heb, zal ik over Rome naar Spanje reizen. Voetnoot bij 'veilig ter hand gesteld heb': lett. 'verzegeld heb', misschien in de zin van afstempelen of verzegeld overhandigen.

Commentaar: afgedragen/(officieel) overhandigd is 'veilig ter hand gesteld' geworden, met een informatieve voetnoot.

Willibrord 2017

Wanneer ik dan deze taak heb volbracht en hun de opbrengst *veilig ter hand gesteld* heb, zal ik over uw stad naar Spanje reizen.

Commentaar: idem; editie zonder voetnoten.

Naardense Bijbel

Wanneer ik dan dit voltooid heb en hun deze opbrengst *verzegeld heb afgedragen*, zal ik via u naar Spanje vertrekken.

Commentaar: 'verzegeld' en 'afgedragen' is hier gecombineerd tot 'verzegeld afgedragen'.

Het Boek

... Een bijdrage in hun levensonderhoud. Als ik dat *geregeld* heb, ga ik op weg naar Spanje en hoop bij u langs te komen.

Commentaar: Als 'geregeld' de vertaling is van 'volbracht', is het begrip 'verzegeld' niet weergegeven.

BGT

Ik ga nu dus eerst naar Jeruzalem. Want ik moet ervoor zorgen dat al het geld daar *veilig aankomt*. Meteen daarna kom ik naar Rome toe. En dan reis ik daarvandaan verder naar Spanje.

Commentaar: deze parafraze lijkt terug te gaan op de keuze 'veilig ter hand gesteld' van Willibrord 1966, 2017.

Basisbijbel

Als ik hun het geschenk heb *gebracht*, zal ik via jullie stad naar Spanje reizen.

Commentaar: 'voltooid/geregeld heb' is weggelaten, vrucht of opbrengst is 'geschenk' geworden (wat apert onjuist is!), en 'verzegeld' is weergegeven als 'gebracht'.

Slotafweging: twee opties

Als 'vrucht' hier figuurlijk moet worden opgevat, is het aannemelijk dat dit ook met 'verzegelen' het geval is. De achtergrond is volgens sommige uitleggers het letterlijk verzegelen van een letterlijke zak graan. Het aangebrachte zegel was het echtheids- of eigendomskenmerk. Als dit laatste overeind blijft, is de betekenis van de tekst: 'als ik hun dit bedrag/deze opbrengst als het hun toekomstige (vgl. 'schuldig zijn' in vers 27) heb overhandigd'.

Een andere gedachte is dat het letterlijk verzegelen van een letterlijke zak graan altijd als laatste handeling plaatsvond. Paulus geeft dan door dit figuurlijke tweetal woorden aan dat alle stappen gezet zijn met het oog op het afleveren van de collecte. Als het verzegelen letterlijk bedoeld was, zou dit in 2 Korintiërs 8-9 zijn vermeld. Paulus geeft in Romeinen 15 dus aan dat hij alle stappen gezet heeft om de collecte op een betrouwbare manier te overhandigen.

HET HOOGLIED

DEEL 48 - DE HOOGSTE TAAL VAN DE LIEFDE

Ger de Koning

Blank en rood: hoofd en haar van de Bruidegom

'Mijn Liefste is blank en rood, Hij steekt als een vaandel boven tienduizend uit. Zijn hoofd is van fijn goud, van zuiver goud, Zijn haarlokken zijn krullend, zwart als een raaf' (Hoogl. 5:10-11).

De dochters van Jeruzalem hebben de bruid in vers 9 twee keer gevraagd: *'Wat heeft uw Liefste vóór boven een ander?'* Ze stellen die vraag omdat ze zien hoe vol de bruid van haar bruidegom is. In vers 10 begint ze aan een indrukwekkende beschrijving van hem van wie haar hart zo vol is. Ze hoeft niet naar woorden te zoeken. Opmerkelijk is dat als de bruid over de bruidegom spreekt, ze dat telkens doet tegenover anderen. Ze getuigt van wie hij voor haar is naar haar omgeving toe. Maar als de bruidegom over de bruid spreekt, doet hij dat tegenover haarzelf. Hij verzekert haar steeds van de waarde die zij voor hem heeft en laat haar weten hoezeer hij zich in haar verheugt. Dat mogen wij ook doen met betrekking tot Hem van Wie ons hart vol is, in het besef dat Zijn hart vol is van ons.

Ze begint met te vertellen wie haar bruidegom is. Hij is *'Mijn liefste'*, en Hij is *'blank en rood'*. Dit kunnen we direct toepassen op de Heer Jezus, onze Geliefde. Hij is in de eerste plaats *blank*, wat spreekt van Zijn absolute reinheid. Hij is de Reine en de Heilige. De Heer Jezus is wel uit een zondige vrouw, Maria, geboren, maar niet door een zondige man verwekt. Hij is verwekt door de Heilige Geest, en daarom is Hij ook dat *Heilige* (Luc. 1:35).

Hij is absoluut zonder zonde. Hij heeft nooit één zonde gedaan, niet in daden en niet in woorden (1 Petr. 2:22). En dat niet alleen: Hij heeft de zonde niet gekend (2 Kor. 5:21). En er is geen zonde in Hem (1 Joh. 3:5). Niemand kon Hem overtuigen van zonde (Joh. 8:46). De duivel vond in Hem *niets*, dat wil zeggen geen enkel aanknopingspunt (Joh.

14:30). Daartegen steekt ieder mens af. De bruid heeft dat ook erkend. Ze heeft van zichzelf gezegd dat ze donker is (Hoogl. 1:5-6). Alleen iemand die haar dat van harte nazegt, kan een relatie met Hem hebben.

Het volgende is dat hij *rood* is. Rood is de kleur van het bloed. De Heer Jezus heeft Zijn bloed gestort om Zijn bruid te kunnen bezitten. Alleen door Zijn bloed kan het donkere van de zonde worden weggewassen, daardoor wordt iemand rein in de ogen van een heilig God. De Heer Jezus was volmaakt rein in Zijn leven, en heeft nooit iets met de zonde te doen gehad. De enige keer dat Hij ermee te doen heeft gehad, was op het kruis. Daar is Hij door God tot zonde gemaakt voor ieder die in Hem gelooft. Dit is tegelijk ook de volkomen afrekening met de zonde. De zonden van de berouwvolle zondaar zijn geoordeeld en voor eeuwig vergeven en weggedaan.

Na deze algemene, inleidende beschrijving roept de bruid in verrukking uit dat hij *boven iedereen uitsteekt*. Als wij zo vol zijn van onze Heer, kunnen we ook niet anders dan dit uitroepen.

- Hij is *'veel mooier dan de [andere] mensenkinderen'* (Ps. 45:3). Niemand is met Hem te vergelijken.
- Hij is de Eerstgeborene onder vele broeders (Rom. 8:29).
- Hij is de overste Leidsman, Die vele zonen tot heerlijkheid leidt (Hebr. 2:10).
- Hij is de ware David, Die zijn tienduizenden heeft verslagen (1 Sam. 18:7).
- Hij is niet alleen als een banier verheven boven Israël, maar ook boven alle volken (Jes. 5:26; 11:10, 12).

Zijn banier is het kruis. Daar is de overwinning behaald, waarvan het volle resultaat binnenkort zichtbaar zal worden. Wij mogen dat resultaat in het geloof nu al zien en Hem daarvoor prijzen.

Vanaf vers 10 noemt de bruid *tien* kenmerken van de bruidegom. Ze beschrijft hem van top tot teen. De beschrijving begint met zijn hoofd. Dat is van fijn goud. Het is duidelijk dat dit beeldende taal is. We kunnen dit weer direct op de Heer Jezus toepassen. Het hoofd spreekt van wijsheid en inzicht, en goud van goddelijke heerlijkheid. Zijn wijsheid en inzicht zijn goddelijk. Zo is Hij met Zijn bruid bezig, maar ook met de schepping. Zijn hoofdschap spreekt ook van heerschappij, Hij is Hoofd boven alles (Dan. 2:38; 1 Kor. 11:3; Kol. 1:15-17). Zijn denken is altijd op God gericht en vol van het doen van Zijn wil. Verderop in dit hoofdstuk wordt het goud opnieuw genoemd, en wel in verbinding met Zijn handen en Zijn voeten (vs. 14-15). Het wijst erop dat de uitvoering van Gods gedachten in Zijn werken en Zijn weg altijd goddelijk volmaakt is.

Zijn krullende haarlokken spreken van Zijn toewijding en onderdanigheid als Mens ten opzichte van God (vgl. 1 Kor. 11:15). Het is een kenmerk van Zijn nazireeërschap (Num. 6:5). Voor een man is het hebben van lang haar een schande (1 Kor. 11:14). Zijn 'schande' was dat Hij Zich volkomen aan God

onderwierp en Zijn positie als Hoofd van de schepping opgaf. Het zijn *zwarte* lokken, geen grijze. Het wijst erop dat de kracht van het leven in Hem is en Hij in de kracht van Zijn leven is. Het Hebreeuwse woord voor 'zwart' is verwant aan het woord voor 'jeugd'. De raaf is een onreine vogel (Lev. 11:15). Op die manier is de Heer Jezus door de

godsdienstige leiders van Zijn volk behandeld. Maar God geeft de raaf zijn voedsel, als zijn jongen om hulp roepen tot God (Job 39:3). Zo heeft de Heer Jezus steeds alles van Zijn God verwacht en gekregen. Dat heeft Hem de kracht gegeven Zijn weg tot eer van God te gaan.

BESTUDEER DE SCHRIFTEN

Vragen

1. Wie stak er met zijn huisgezin met een pont over de Jordaan?
2. Wie was de jongste koning die in de Bijbel wordt genoemd?
3. Welke twee brieven vergelijken de doop met een begrafenis?

Antwoorden

1. Koning David met zijn huis (2 Sam. 19:18 HSV).
2. Koning Joas (2 Kron. 24:1).
3. De brief aan de Romeinen (6:4) en die aan de Kolossenzen (2:12).

EEN BLIK IN HET HEILIGDOM

DEEL 1

Jeffrey Brett

De tabernakel: een beeld van de hemelse dingen

Als we de tabernakel zien zoals die is gemaakt en opgericht door Mozes volgens het voorbeeld dat hem werd getoond op de berg Sinaï, is het tevens van belang het in het Heilige (letterlijk: de Heilige Plaats) aanwezige meubilair te bestuderen. Namelijk de kandelaar, de tafel van de toonbroden en het reukofferaltaar (Ex. 25 en 30). Als we zulke gedeelten lezen, moeten we altijd bedenken dat we geen oudtestamentische gelovigen zijn, noch dat wij tot het volk van Israël behoren. Het christendom brengt ons in iets beters dan wat Israël had ontvangen. De Hebreeënbrieff maakt dit duidelijk.

We moeten daarom het Oude Testament steeds lezen in het licht van het Nieuwe Testament, anders zullen we allerlei vergissingen maken. De tabernakel was op aarde, de christelijke wijze om in de aanwezigheid van God te naderen is hemels. De tabernakel was iets dat je kon zien en aanraken, de Bijbel spreekt ervan als 'met handen gemaakt' (Heb. 9:24). Wij hebben vandaag een heiligdom dat geestelijk is, en 'niet met handen gemaakt' is (2 Kor. 5:1).

Toch geeft het Nieuwe Testament voldoende aanleiding om de leringen van het Oude Testament op onszelf toe te passen. In de Romeinenbrief lezen we: 'Want alles wat

tevorens geschreven is, is tot onze lering geschreven' (Rom. 15:4). En zo ook in de eerste brief aan de Korintiërs: 'Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden en zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, op wie de einden van de eeuwen zijn gekomen' (1 Kor. 10:11).

Een ander Schriftgedeelte dat verwijst naar ons onderwerp is Hebreeënen 9:23-24, waar we lezen: 'Het was dus nodig dat wel de zinnebeelden van de dingen die in de hemelen zijn hierdoor gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelf door betere slachtoffers dan deze. Want Christus is niet ingegaan in [het] met handen gemaakte heiligdom, een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons'. Deze verzen maken duidelijk dat wat Mozes in opdracht van God moest maken slechts afbeeldingen waren van de geestelijke dingen die tot stand zouden komen nadat de Heer Jezus was gestorven, weer opgestaan en opgenomen in de hemel. Toen is de Heilige Geest uitgezonden in de harten van de gelovigen; en zo wordt vandaag het huis van God, de Gemeente van de levende God, gebouwd.

Laten we dan nu het thema dat wij voor de aandacht hebben, het Heilige, nader bezien. De tent van ontmoeting had twee ruimten. Achter was het Heilige der Heiligen, waar zich alleen de Ark van het Verbond bevond en waar de hogepriester slechts één keer per jaar binnenging. De andere ruimte werd het Heilige genoemd, waarin zich drie meubelstukken bevonden: de kandelaar, de tafel van de toonbroden en het reukofferaltaar. Hier dienden de priesters elke dag en hadden er een aantal taken te doen, die elk op zich een geestelijke betekenis hebben en ons als gelovigen helpen de dienst aan God te verstaan die wij nu mogen verrichten.

We lezen in Exodus 40 het volgende:

- 'Hij (dat is Mozes) zette de tafel in de tent der samenkomst aan de noordzijde van de tabernakel, buiten het voorhangsel. Hij schikte daarop het brood

voor het aangezicht van Jahweh – zoals Jahweh Mozes geboden had.

- Hij plaatste de kandelaar in de tent der samenkomst tegenover de tafel, aan de zuidzijde van de tabernakel. Hij zette de lampen erop voor het aangezicht van Jahweh – zoals Jahweh Mozes geboden had.
- Hij zette het gouden altaar in de tent der samenkomst vóór het voorhangsel. Hij ontstak daarop welriekend reukwerk – zoals Jahweh Mozes geboden had' (Ex. 40:22-27).

Het voorhangsel scheidde het Heilige van het Heilige der Heiligen; deze drie meubelstukken stonden dus in het Heilige. Ik zal gaan proberen uit te leggen wat het belang is van deze ruimte en het meubilair dat erin was, omdat het ons ook vandaag veel te zeggen heeft.

De kandelaar

Allereerst zullen we de kandelaar bezien. We lezen de instructies hoe deze gemaakt diende te worden in Exodus 25:31-40. We zullen een stukje hiervan lezen: 'U zult een kandelaar van louter goud maken, van gedreven werk zal de kandelaar zijn'. Hij had een centrale schacht met drie armen die eruit kwamen aan elke zijde, versierd met bloemkelken, knoppen en bloesems, en met een bakje voor de olie aan het uiteinde van iedere arm. Hij moest uit één stuk gedreven

De gouden menorah van het Tempelinstituut te Jeruzalem

werk van zuiver goud worden gemaakt, met een gewicht van één talent. Vers 37 zegt: 'U zult er zeven lampen voor maken en men zal die lampen erop zetten en het licht laten vallen naar de voorkant'.

De materialen die werden gebruikt in de tabernakel en de tempel hebben een speciale betekenis. Zuiver of louter goud brengt God Zelf in onze gedachten. Goud is een indicatie van de gerechtigheid en heerlijkheid van God. De kandelaar was helemaal van puur goud gemaakt; er werd geen acaciahout voor gebruikt zoals bij de andere voorwerpen in het heiligdom. Wat wil ons dat zeggen? De kandelaar spreekt van de Heer Jezus, die Zelf God is. We zien Hem hier niet als Mens op aarde, maar als de Heer der heerlijkheid in Gods tegenwoordigheid. Hij is die Ene, die God volkomen heeft kenbaar gemaakt. Johannes zegt: 'Niemand heeft ooit God gezien, de eniggeboren Zoon die in de schoot van de Vader is, die heeft Hem verklaard' (Joh. 1:18).

Het type spreekt hier niet van Christus als het Licht van de wereld, omdat de kandelaar alleen het Heilige verlichtte gedurende de nacht. Het licht ervan scheen niet in de wereld. Primair was het licht van de lampen bedoeld om de kandelaar zelf te verlichten. De olie die de mensen hadden gebracht bij de priesters was de brandstof die in de bakjes gedaan werd, zodat de lampen brandend konden worden gehouden. Deze olie wijst op de Heilige Geest.

We hebben hier dus een beeld van Christus te midden van Zijn volk, dat tot Zijn naam bijeengebracht is uit de wereld. De Heilige Geest werkt in onze harten om van Zijn heerlijkheid te getuigen. In Johannes 16 zegt de Heer tegen Zijn discipelen: 'Maar wanneer Hij is gekomen, de Geest van de waarheid, zal Hij vanuit Zichzelf niet spreken, maar alles wat Hij zal horen, zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het Mijne nemen en het u verkondigen' (Joh. 16:13-14).

De kandelaar moet buitengewoon mooi zijn geweest, met de decoraties van bloemkelken en knoppen als ornamenten op de armen. Het licht van de lampen zal op schitterende wijze in het pure goud waarvan het geheel was gemaakt, hebben gereflecteerd. Als we die ruimte hadden kunnen betreden, was dit het eerste object waartoe ons oog zou zijn aangetrokken.

Als we als christenen samenkomen op Bijbelse grondslag, als de Heilige Geest niet wordt bedroefd of gehinderd door iets in ons of door wat wij mogen doen, dan zal Hij onze harten richten op de Persoon van Christus. We zullen meer van Zijn heerlijkheid verstaan en beter in onze aanbidding en lofprijzing jegens Hem worden geleid. Maar laten we in gedachten houden dat het licht van de kandelaar afhankelijk was van de olie die de mensen moesten brengen. Toen Samuël nog een kleine jongen was, was de lamp van God bijna gedoofd (1 Sam. 3:3). Dat werd gevolgd door de verovering van de Ark door de Filistijnen (1 Sam. 4). Als we niet toelaten dat de Heilige Geest ons leven leidt en bestuurt, zijn we ook niet in staat op een geestelijke wijze iets bij te dragen wanneer we samenkomen.

Iedere morgen diende de priester met behulp van de bijbehorende snuiters de lampen te reinigen van alles wat een verandering kon vormen voor het helder brandend houden van de vlam. Op soortgelijke wijze dienen wij dagelijks te bidden dat wij zuiver en rein bewaard worden voor de Heer, zodat de Heilige Geest ons kan gebruiken in Zijn dienst.

